

ПРОКОПЕНКО Микола Антонович – видатний майстер-реконструктор та дослідник українського музичного інструментарію (01.04.1918 р., с. Боярка (Будаєвка) під Києвом – 26.10.1992 р., м. Київ).

Вчився у Київському залізничному електротехнікумі (1938), Київському музичній школі, закінчив Київську консерваторію по класу гітари та диригування (1949, клас М.М.Геліса, Ю.І.Тарнопольського) і симфонічного диригування (1952, клас Н.Г.Рахліна, М.М.Канерштейна). У 1939–1945 рр. працював солістом і хормейстером Ансамблю пісні і танцю прикордонних військ БРСР. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня. З 1951 р. – старший викладач диригування, доцент (1979), куратор академгрупи Київської консерваторії. Підготував понад 60 музичних фахівців, серед яких народна артистка України В.Третякова, професор М.А.Давидов, в. о. професора Ю.Ю.Алексик, заслужений діяч мистецтв України В.Кашперко, композитор О.Злотник та інші.

Автор монографії “Організаційні та методичні основи роботи оркестру народних інструментів у школі” (1970).

М.А.Прокопенко зробив багато перекладень та інструментовок для оркестру народних інструментів, дворучних перекладень партитур для забезпечення навчального процесу в диригентських класах, написав низку методичних розробок і програм по диригуванню та роботі з оркестром. Проте головну увагу М.А.Прокопенко зосередив на удосконаленні музичного інструментарію та вивченні і осмисленні його історії. Він зробив помітний внесок у розвиток і відродження народно-інструментального мистецтва України. Має авторські свідоцтва та низку винаходів.

Трудова діяльність М.А.Прокопенка відзначена медалями, численними грамотами.

ПРОЦЕНКО Ніна Василівна – представниця молодого покоління майстрів сучасного домрового мистецтва в Україні. Заслужена артистка України (2001). Народилася 09.06.1958 р. в м. Києві. Навчалася у Київській ДМШ № 12 (викладач А.Я.Козлова), Київському музичному училищі (1973–1977, клас А.В.Григоренка), Київській консерваторії (1977–1982, асистентура-стажування – 1987, клас М.Т.Білоконєва). З 1976 р. працювала викладачем по класу домри в ДМШ № 12. З 1980 р. – артистка Національної філармонії. У 1996 р. очолила ансамбль “Рідні наспіви”. З 1987 р. – викладач домри, ансамблю та інструментовки НМАУ (за сумісництвом).

Виконавську діяльність розпочала з 1978 р. у складі ансамблю “Рідні наспіви”. Лауреат I премії Всеукраїнського конкурсу виконавців на народних інструментах (Одеса, 1981), других премій Всеукраїнського та Всесоюзного конкурсів артистів естради (Запоріжжя, 1978; Ленінград, 1979), міжнародних фестивалів у м.Сопоті (1989) та Іллінойсі (США, 1990), дипломант II Міжнародного конкурсу “Кубок Півночі” (Череповець, 1994), володарка Гран-прі Міжнародного конкурсу “Музика світу” (Фівідзано, Італія, 2001).

Видала перекладення – “Козачок” М.Степаненка (1989), “Народний танок” М.Скорика (1990). Серед її випускників – лауреат Міжнародного конкурсу “Кубок Півночі” (Череповець, 1996) Віталій Відмідський. Постійно веде активну концертно-виконавську роботу як солістка, виступає з сольними концертами в Національній музичній академії України ім. П.І.Чайковського, Колононому залі ім. М.В.Лисенка Національної філармонії України, гастролює з ансамблем “Рідні наспіви” в країнах Європи та Америки.

Має понад 20 сольних записів у фонди радіо, у складі ансамблю записано 10 CD та аудіокасет, 5 грамплатівок. Брала участь у більш ніж 4000 концертах, зробила для ансамблю понад 100 аранжувань.

Серед випускників – лауреати Міжнародного і Всеукраїнського конкурсів В.Відмідський, Т.Файницька, О.Дем’яненко.

Займається плідною композиторською діяльністю: Цикл “Пори року” на вірші С.Єсеніна для голосу, 2-х фортепіано та камерного ансамблю народних інструментів у 4-х частинах (1982); “Ноктюрн” для ансамблю та 6-ти романсів на вірші М.Цветаєвої для голосу, фортепіано та ансамблю народних інструментів до музично-літературної композиції “Птах Фенікс” (2002); 4 романси для голосу з ф-но на вірші С.Єсеніна (1981); “Легенда” до драми-феєрії “Лісова пісня” для камерного ансамблю народних інструментів (1980). Понад 100 аранжувань для ансамблю “Рідні наспіви” (в рукописі).

Має нагороди: Почесні грамоти Президії Верховної Ради Таджикистану (1980 р.), Казахстану (1989 р.), Грамота та Почесний знак Мінкультури СРСР і ЦК профспілки робітників культури СРСР за участь у культурному обслуговуванні районів зони ЧАЕС (1989 р.), Почесні подяки Кабінету Міністрів України у 2002–2003 рр., Подяка голови Київської міської держадміністрації у 2000 році.